

MINISTER
ROZWOJU

Data: Warszawa, 3 grudnia 2019 r.
Znak sprawy: DLI-III.4621.8.2019.JK.10

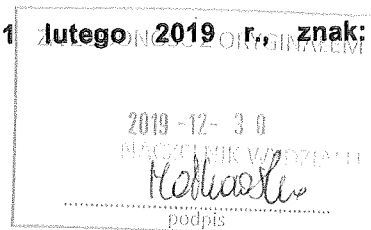
POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 oraz art. 144 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.a.”, po rozpoznaniu wniosku spółki PRESS GLASS S.A. z siedzibą w Nowej Soli o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej postanowieniem Ministra Inwestycji i Rozwoju z dnia 11 lutego 2019 r., znak: DLI.1.6621.13.2018.SG.13, odmawiającym wznowienia, na podstawie art. 145 § 1 pkt 4 k.p.a., postępowania zakończonego ostateczną decyzją Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 13 listopada 2014 r., znak: DOII-II-łó-772-69-2197/14, uchylającą w części i orzekającą w tym zakresie co do istoty sprawy oraz utrzymującą w mocy w pozostałej części decyzję Wojewody Śląskiego nr 4/2014 z dnia 8 maja 2014 r., znak: IFXIII.7820.41.2012, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Budowa autostrady A-1 na odcinku Tuszyn – Pyrzowice. Część II – odcinek projektowy nr 2 długości 42,8 km – granica woj. Łódzkiego/śląskiego – węzeł Zawodzie (z węzłem) odcinek „G” – węzeł Blachownia (bez węzła) – węzła Zawodzie (z węzłem), od km 437+800 do km 442+500”,

utrzymuję w mocy

ww. postanowienie Ministra Inwestycji i Rozwoju z dnia 11 lutego 2019 r., znak: DLI.1.6621.13.2018.SG.13.

Ministerstwo Rozwoju
ul. Chałubińskiego 4/6
UZASADNIENIE 28 Warszawa

Minister Inwestycji i Rozwoju postanowieniem z dnia 11 lutego 2019 r., znak: DLI.1.6621.13.2018.SG.13, zwanym dalej „postanowieniem Ministra Inwestycji i Rozwoju”, odmówił wznowienia, na podstawie art. 145 § 1 pkt 4 k.p.a., postępowania zakończonego ostateczną decyzją Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 13 listopada 2014 r., znak: DOII-II-łó-772-69-2197/1, zwaną dalej „decyzją Ministra Infrastruktury i Rozwoju”, uchylającą w części i orzekającą w tym zakresie co do istoty sprawy oraz utrzymującą w mocy w pozostałej części decyzję Wojewody Śląskiego nr 4/2014 z dnia 8 maja 2014 r., znak: IFXIII.7820.41.2012, zwaną dalej „decyzją Wojewody Śląskiego”, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Budowa autostrady A-1 na odcinku Tuszyn – Pyrzowice. Część II – odcinek projektowy nr 2 długości 42,8 km – granica woj. Łódzkiego/śląskiego – węzeł Zawodzie (z węzłem) odcinek „G” – węzeł Blachownia (bez węzła) – węzła Zawodzie (z węzłem), od km 437+800 do km 442+500”.

Pismem z dnia 27 lutego 2019 r. [nadanym tego samego dnia w placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2018 r., poz. 2188 z późn. zm.)], spółka PRESS GLASS S.A. z siedzibą w Nowej Wsi, reprezentowana przez r.pr. Artura Wójcika, wystąpiła z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej postanowieniem Ministra Inwestycji i Rozwoju.

Uzasadniając złożenie ww. wniosku, skarżąca spółka podniosła, że w treści postanowienia Ministra Inwestycji i Rozwoju organ odniósł się wyłącznie do przesłanki wznowienia określonej w art. 145 § 1 pkt 4 k.p.a. – tj. okoliczności, że strona bez własnej winy nie brała udziału w postępowaniu. Tymczasem, wniosek o wznowienie postępowania zawierał również drugą przesłankę – art. 145 § 1 pkt 5 k.p.a. (tj. okoliczność, iż wyszły na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne), co do której Minister Inwestycji i Rozwoju w ogóle się nie wypowiedział, stwierdzając jedynie, że w tym zakresie wydane zostanie odrębne rozstrzygnięcie.

Skarżąca strona nie zgodziła się z takim stanowiskiem Ministra Inwestycji i Rozwoju, gdyż, jak podkreśliła, złożyła jeden wniosek o wznowienie postępowania i jego integralność nie może budzić wątpliwości. Zdaniem skarżącej spółki, obie przesłanki wznowienia powinny być przeanalizowane łącznie, ponieważ łącznie zostały wymienione we wniosku. W opinii strony skarżącej, z rozstrzygnięcia *postanowienia Ministra Inwestycji i Rozwoju* nie wynika też, aby rozstrzygnięcie to było częściowe, zaś odmowa wznowienia dotyczy całego wniosku o wznowienie postępowania. Pozostawienie takiego rozstrzygnięcia bez wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy doprowadziłoby do jego uprawomocnienia się co do całego wniosku o wznowienie postępowania.

Skarżąca spółka podniosła także, że Minister Inwestycji i Rozwoju winien był ocenić obie przesłanki wznowienia pod kątem argumentacji, która obszernie i wyczerpująco została przedstawiona we wniosku o wznowienie postępowania. Brak wiedzy organu o okolicznościach istotnych z punktu widzenia decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji drogowej, a związanych z istnieniem w sąsiedztwie oddziaływania inwestycji pola golfowego, pozostawał w bezpośrednim związku z faktem, iż wnioskodawca – jako strona postępowania – nie brał bez własnej winy udziału w tym postępowaniu.

Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy został złożony w terminie.

Uwzględniając fakt, iż właściwym w przedmiotowej sprawie – stosownie do treści rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju (Dz. U. z 2019 r. poz. 2261) – jest Minister Rozwoju, zwany dalej „*Ministrem*”, stwierdzono, co następuje.

W myśl art. 144 *k.p.a.*, do zażaleń mają odpowiednie zastosowanie przepisy dotyczące odwołań. Zgodnie natomiast z treścią art. 127 § 3 *k.p.a.*, od decyzji wydanej w I instancji przez ministra bądź samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Do wniosku tego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań od decyzji.

W trakcie przeprowadzonego postępowania z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, *Minister* rozpoznał wniosek spółki PRESS GLASS S.A. z siedzibą w Nowej Wsi o wznowienie postępowania zakończony decyzją *Ministra Infrastruktury i Rozwoju*, przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony w trakcie postępowania zakończony *postanowieniem Ministra Inwestycji i Rozwoju*, w tym zbadał prawidłowość przeprowadzonego postępowania administracyjnego oraz wydanego w wyniku tego postępowania rozstrzygnięcia.

Po przeprowadzeniu postępowania w zakresie, o którym mowa powyżej, w tym po zapoznaniu się z argumentami zawartymi we wniosku spółki PRESS GLASS S.A. z siedzibą w Nowej Wsi o ponowne rozpatrzenie sprawy, *Minister* stwierdził, że nie zachodzą przesłanki przemawiające za zmianą *postanowienia Ministra Inwestycji i Rozwoju*.

W zaskarżonym *postanowieniu* prawidłowo wskazano na ogólną zasadę trwałości decyzji administracyjnych, wynikającą z art. 16 *k.p.a.*, oraz dopuszczalne odstępstwa od tej zasady, w tym wznowienie postępowania na podstawie jednej z przesłanek wymienionych w art. 145 § 1 *k.p.a.* Wyczerpująco także wyjaśniono charakter wznowienia postępowania, odnosząc się w tym zakresie do stosownych przepisów *k.p.a.* oraz orzecznictwa sądowniczo-administracyjnego. W kontrolowanym postępowaniu prawidłowo dokonano również zestawienia dokładnie wyjaśnionego stanu faktycznego przedmiotowej sprawy z obowiązującym stanem prawnym, uzasadniając w sposób wyczerpujący przesłanki, którymi organ kierował się przy podejmowaniu rozstrzygnięcia.

Należy wskazać przede wszystkim, że instytucja wznowienia postępowania, obok stwierdzenia nieważności oraz zmiany lub uchylecia decyzji, należy do tzw. nadzwyczajnych trybów postępowania. Instytucja wznowienia postępowania może być wykorzystywana tylko w razie wystąpienia nadzwyczajnych okoliczności i tylko po zakończeniu postępowania instancyjnego. Stwarza ona bowiem prawną możliwość ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej zakończonej decyzją ostateczną, jeżeli postępowanie, w którym ona zapadła, było dotknięte kwalifikowaną wadliwością wyliczoną w sposób precyzyjny w Kodeksie postępowania administracyjnego. Celem

wznowienia postępowania jest sprawdzenie, czy któraś z wymienionych wad postępowania nie wpłynęła na treść decyzji (red. A. Wierzbowski, *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, wyd. 29, *Legalis*).

Złożenie wniosku o wznowienie postępowania uruchamia pierwszy etap postępowania w tym zakresie, czyli tzw. postępowanie rozpoznawcze, w trakcie którego organ bada, czy decyzja, której dotyczy wniosek, jest ostateczna, czy we wniosku zostały przywołane podstawy wznowienia postępowania wskazane w art. 145 § 1 *k.p.a.* oraz, czy wniosek został złożony w terminie.

W myśl art. 148 § 1 oraz 2 *k.p.a.*, podanie o wznowienie postępowania wnosi się do organu administracji publicznej, który wydał w sprawie decyzję w pierwszej instancji, w terminie jednego miesiąca od dnia, w którym strona dowiedziała się o okoliczności stanowiącej podstawę do wznowienia postępowania. Termin do złożenia wniosku o wznowienie postępowania z uwagi na niezawiniony brak udziału strony w postępowaniu (art. 145 § 1 pkt 4 *k.p.a.*) biegnie od dnia, w którym strona dowiedziała się o decyzji.

Podkreślić należy, że dopiero pozytywna weryfikacja wymienionych wyżej przesłanek, w tym w szczególności dochowania terminu na złożenie wniosku, pozwala organowi przejść do następnej fazy postępowania, tj. do rozważenia, czy przyczyny wznowienia wskazane przez stronę faktycznie wystąpiły, oraz do możliwości rozstrzygnięcia istoty sprawy. Uchybienie terminowi do wniesienia podania o wznowienie postępowania wyklucza możliwość dokonania przez organ merytorycznej oceny kwestionowanej decyzji. Wskazać należy bowiem, że termin do złożenia podania o wznowienie postępowania jest terminem zawitym, a jego przekroczenie skutkuje odmową wznowienia postępowania (vide: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 25 stycznia 2017 r., sygn. akt IV SA/Wa 1437/16).

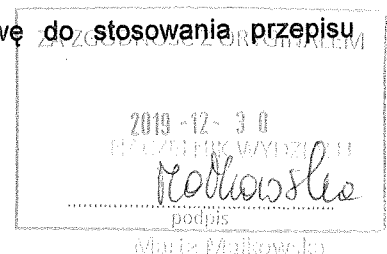
W przedmiotowej sprawie spółka PRESS GLASS S.A. z siedzibą w Nowej Wsi złożyła w dniu 19 stycznia 2018 r. wniosek, uzupełniony pismami z dnia 15 marca i 18 kwietnia 2018 r., o wznowienie postępowania zakończonych ostateczną decyzją *Ministra Infrastruktury i Rozwoju* m.in. w związku z przesłanką określoną w art. 145 § 1 pkt 4 *k.p.a.* W tym przypadku miesięczny termin na złożenie wniosku powinien być liczony od dnia, w którym strona dowiedziała się o decyzji. Dokonując ustaleń w powyższym zakresie, Minister Inwestycji i Rozwoju słusznie stwierdził, iż złożenie wniosku przez spółkę PRESS GLASS S.A. z siedzibą w Nowej Wsi nastąpiło z naruszeniem terminu, o którym mowa w art. 148 § 2 *k.p.a.*

Należy zauważyć, że decyzja *Ministra Infrastruktury i Rozwoju*, jak i poprzedzająca ją decyzja *Wojewody Śląskiego*, zostały wydane na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (obecnie t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1474 z późn. zm.), zwanej dalej „specustawą drogową”.

W *specustawie drogowej* ustawodawca przewidział uproszczony sposób doręczania rozstrzygnięć w sprawach dotyczących realizacji inwestycji drogowych, a mianowicie w drodze publicznych obwieszczeń. W myśl bowiem art. 11f ust. 3 *specustawy drogowej* (w brzmieniu obowiązującym w dniu wydania decyzji *Ministra Infrastruktury i Rozwoju* – Dz. U. z 2013 r. poz. 1687, z późn. zm.), wojewoda w odniesieniu do dróg krajowych i wojewódzkich albo starosta w odniesieniu do dróg powiatowych i gminnych doręczają decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej wnioskodawcy oraz zawiadamiają o jej wydaniu pozostałe strony w drodze obwieszczeń, odpowiednio w urzędzie wojewódzkim lub starostwie powiatowym oraz w urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg drogi, na stronach internetowych tych gmin, a także w prasie lokalnej. Ponadto, organy wysyłają zawiadomienie o wydaniu decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dotychczasowemu właścicielowi lub użytkownikowi wieczystemu na adres wskazany w katastrze nieruchomości. Zgodnie z art. 11f ust. 6 *specustawy drogowej*, powyższe stosuje się także do doręczenia i zawiadamiania stron o decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej wydanej przez organ odwoławczy.

Przepis art. 11f ust. 3 *specustawy drogowej* stanowi zatem podstawę do stosowania przepisu art. 49 *k.p.a.*

Ministerstwo Rozwoju
ul. Chałubińskiego 4/6
00-928 Warszawa

Zgodnie bowiem z treścią art. 49 *k.p.a.* (w brzmieniu obowiązującym w dniu wydania *decyzji Ministra Infrastruktury i Rozwoju* – Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.), strony mogą być zawiadamiane o decyzjach i innych czynnościach organów administracji publicznej przez obwieszczenie lub w inny zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości sposób publicznego ogłaszania, jeżeli przepis szczególny tak stanowi; w tych przypadkach zawiadomienie bądź doręczenie uważa się za dokonane po upływie czternastu dni od dnia publicznego ogłoszenia.

Jak wynika z powyższych ustaleń, decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji celu publicznego na piśmie doręcza się tylko inwestorowi. Pozostałe strony o wydaniu decyzji, zgodnie z ówczesnym stanem prawnym, zawiadamiano w drodze publicznego obwieszczenia w urzędzie organu, który decyzję wydał, oraz w siedzibach urzędów gmin właściwych ze względu na przebieg drogi, na stronach internetowych tych urzędów gmin, a także w prasie lokalnej. Z faktem tym ustawodawca związał domniemanie prawne skutecznego doręczenia decyzji po upływie 14 dni od dnia jej publicznego obwieszczenia wszystkim stronom, którym decyzja nie została przesłana na piśmie.

W tym miejscu należy również wyraźnie podkreślić, iż w doktrynie oraz w orzecznictwie sądowoadministracyjnym ugruntowany jest pogląd, że doręczenie decyzji w sposób określony w przepisie art. 49 *k.p.a.* wyklucza możliwość skutecznego żądania wznowienia postępowania na podstawie art. 145 § 1 pkt 4 *k.p.a.* z powodu niemożności dowiedzenia się przez stronę o wydaniu decyzji i braku udziału strony w postępowaniu zakończonym tą decyzją. Z publicznym ogłoszeniem o wydaniu decyzji wiąże się bowiem domniemanie prawne jej doręczenia wszystkim stronom po upływie 14 dni od dnia publicznego ogłoszenia. Odmienne rozumowanie prowadziłoby zaś do podważenia sensu regulacji zawartej w art. 49 *k.p.a.* (vide: M. Wolanin, *Ustawa o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych*, Komentarz, wydanie 2, wydawnictwo C.H. BECK Warszawa 2010, komentarz do art. 11f ust. 3; por.: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 10 listopada 2016 r., sygn. akt II OSK 307/15).

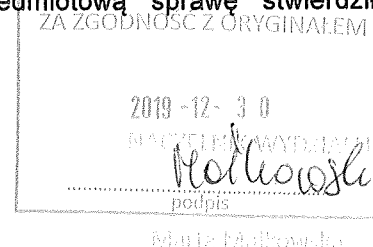
W przedmiotowej sprawie, zgodnie z art. 11f ust. 6 *specustawy drogowej*, Minister Infrastruktury i Rozwoju doręczył własną *decyzję Ministra Infrastruktury i Rozwoju* m.in. inwestorowi oraz stronom postępowania, które wniosły odwołania. Natomiast pozostałe strony ww. organ zawiadomił o wydaniu decyzji z dnia 13 listopada 2014 r. w drodze obwieszczeń w siedzibie Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju, w Urzędzie Miejskim w Blachowni, w Urzędzie Gminy Konopiska i w Urzędzie Miasta Częstochowy oraz na stronach internetowych ww. urzędów, a także w prasie lokalnej - „Gazeta Wyborcza - Częstochowa”, przy czym najpóźniej obwieszczenie zostało ogłoszone w dniu 27 listopada 2014 r. W związku z powyższym, w myśl art. 49 *k.p.a.*, 14-dniowy termin skutkujący uznaniem ww. decyzji za doręczoną upłynął w dniu 11 grudnia 2014 r. Tym samym, miesięczny termin wniesienia podania o wznowienie postępowania na podstawie art. 145 § 1 pkt 4 *k.p.a.* powinien być liczony właśnie od daty 11 grudnia 2014 r.

Wnioskodawca, składając w dniu 19 stycznia 2018 r. podanie o wznowienie postępowania w części dotyczącej przesłanki wynikającej z art. 145 § 1 pkt 4 *k.p.a.*, przekroczył zatem termin, o którym mowa w art. 148 § 2 *k.p.a.*

Mając na uwadze powyższe ustalenia, wskazać trzeba, iż Minister Inwestycji i Rozwoju, stwierdzając niedochowanie terminu wskazanego w art. 148 § 2 *k.p.a.*, prawidłowo odmówił wznowienia – z wniosku spółki PRESS GLASS S.A. z siedzibą w Nowej Wsi – postępowania zakończonego ostateczną *decyzją Ministra Infrastruktury i Rozwoju*. Zaznaczyć w tym miejscu należy, że wznowienie postępowania w oparciu o przesłankę wskazaną w art. 145 § 1 pkt 4 *k.p.a.* nie może nastąpić z urzędu, natomiast uchybienie przez wnioskodawcę ww. terminowi nie dawało organowi podstaw do podjęcia innego rozstrzygnięcia.

Odnosząc się natomiast do argumentów podniesionych we wniosku spółki PRESS GLASS S.A. z siedzibą w Nowej Wsi o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej *postanowieniem Ministra Inwestycji i Rozwoju*, organ nadzoru ponownie rozpatrujący przedmiotową sprawę stwierdził, co następuje.

4 (6)
Ministerstwo Rozwoju
ul. Chałubińskiego 4/6
00-928 Warszawa

Argumenty spółki skarżącej, iż wskazanie przez niego we wniosku dwóch przesłanek stanowiących postawę wznowienia postępowania obligowało organ do ich łącznego rozpatrzenia i wydania jednego rozstrzygnięcia, nie znajdują oparcia w obowiązujących przepisach. Gdyby uznać za właściwe stanowisko skarżącej spółki, prowadziłoby to do sytuacji, w której w przypadku wskazania kilku przesłanek wznowienia przez wnioskodawcę, a stwierdzenia przez organ wystąpienia podstaw do wznowienia postępowania faktycznie np. tylko w zakresie jednej, należałoby wznowić postępowanie administracyjne „w ogóle”. Konstrukcja przepisu art. 145 § 1 pkt 1 – 8 k.p.a. wskazuje natomiast, że intencją ustawodawcy było, aby każda ze wskazanych w nim przesłanek wznowienia postępowania mogła być procedowana niezależnie od pozostałych. Zgodnie z orzecznictwem sądowoadministracyjnym, na podstawie art. 145 § 1 pkt 1 – 8 k.p.a. nie jest możliwym wznowienie postępowania w sensie ogólnym, co do wszystkich ewentualnych podstaw wznowienia. Każdy z punktów art. 145 § 1 k.p.a. jest natomiast źródłem oddzielnego postępowania, gdyż postępowanie wznowia się z konkretnej przyczyny wskazanej we wniosku i opartej o poszczególne przesłanki określone w pkt 1 – 8 tego przepisu. Powołanie się przez wnioskodawcę na więcej niż jedną z przesłanek wznowienia oznacza więc złożenie więcej niż jednego wniosku o wznowienie postępowania i w związku z tym do każdego z nich należy przeprowadzić postępowanie wstępne. Biorąc pod uwagę powyższe, dopuszczalnym jest np. wznowienie postępowania z jednej przyczyny, na którą powołał się wnioskodawca, zaś w odrębnym postępowaniu odmówienie wznowienia co do innej ustawowej przesłanki (vide: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 1 października 2010 r., sygn. akt II OSK 1496/09, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 17 stycznia 2017 r., sygn. akt II SA/Kr 1356/16).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpatrywanej sprawy, należy uznać, że całkowicie uzasadnionym było postępowanie Ministra Inwestycji i Rozwoju polegające na rozpatrzeniu wniosku skarżącej spółki o wznowienie postępowania oddzielnie pod kątem każdej ze wskazanych we wniosku przyczyn wznowienia postępowania. We wniosku z dnia 19 stycznia 2019 r., choć formalnie jednym (na jednym druku), strona skarżąca powołała się na dwie podstawy wznowienia postępowania – niezawiniony przez siebie brak udziału w postępowaniu (art. 145 § 1 pkt 4 k.p.a.) oraz fakt ujawnienia się istotnych dla sprawy nowych okoliczności faktycznych lub nowych dowodów istniejących w dacie wydania decyzji, a nieznanymi organowi, który ją wydał (art. 145 § 1 pkt 5 k.p.a.). W sensie prawnym oznaczało to zatem złożenie dwóch wniosków, co po stronie organu rodziło obowiązek przeprowadzenia dwóch postępowań wstępnych i wydania w ich wyniku dwóch niezależnych rozstrzygnięć (co do przesłanki określonej w art. 145 § 1 pkt 5 k.p.a. ww. organ postanowieniem z dnia 11 lutego 2019 r., znak: DLI-1.6621.13.2018.SG.14, wznowił bowiem postępowanie zakończone decyzją Ministra Infrastruktury i Rozwoju).

Jak już wskazano, Minister Inwestycji i Rozwoju, stwierdzając w wyniku przeprowadzonego postępowania wstępnego, że wniosek skarżącej spółki z dnia 19 stycznia 2019 r. oparty na art. 145 § 1 pkt 4 k.p.a. został złożony po upływie ustawowego terminu przewidzianego na dokonanie tej czynności, wydał postanowienie o odmowie wznowienia postępowania zakończonego ostateczną decyzją Ministra Infrastruktury i Rozwoju w tym zakresie. Wbrew stanowisku skarżącej spółki, z rozstrzygnięcia skarżonego postanowienia jednoznacznie wynika, iż Minister Inwestycji i Rozwoju wypowiedział się wyłącznie co do wniosku o wznowienie postępowania na podstawie art. 145 § 1 pkt 4 k.p.a., o czym świadczy przywołanie w nim tego przepisu. Również i uzasadnienie tego postanowienia nie pozostawia wątpliwości, że Minister Inwestycji i Rozwoju odmówił wznowienia postępowania tylko w zakresie przesłanki niezawinionego braku udziału strony w postępowaniu. Przeciwnie do twierdzeń strony skarżącej, w zaskarżonym postanowieniu nie została zatem przesądzona kwestia wniosku opartego na art. 145 § 1 pkt 5 k.p.a. Minister wskazał jedynie, że wniosek ten zostanie rozpatrzony w odrębnym rozstrzygnięciu.

Zauważyć w tym miejscu należy, że Minister Inwestycji i Rozwoju słusznie również nie odniósł się w skarżonym postanowieniu do argumentów skarżącej spółki zawartych w piśmie z dnia 19 stycznia 2018 r. Wniesienie podania o wznowienie postępowania z uchybieniem terminu uniemożliwia bowiem merytoryczne rozpatrzenie sprawy. Taka ocena może być dokonana dopiero na etapie postępowania właściwego i w decyzji wydanej po wznowieniu postępowania (vide: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 29 czerwca 2018 r., sygn. akt I OSK 1847/17).

Reasumując, Minister Inwestycji i Rozwoju zobligowany był odmówić wznowienia postępowania na wniosek złożony przez PRESS GLASS S.A. z siedzibą w Nowej Wsi na podstawie art. 145 § 1 pkt 4 *k.p.a.* W sytuacji, gdy po dokonaniu wstępnej oceny wniosku o wznowienie postępowania organ stwierdzi, że został on złożony po upływie terminu określonego w art. 148 *k.p.a.*, koniecznym jest bowiem wydanie – na podstawie art. 149 § 3 *k.p.a.* – postanowienia o odmowie wznowienia postępowania (vide: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 22 lutego 2017 r., sygn. akt II SA/Lu 1098/16).

Z uwagi na powyższe, orzeczono jak w rozstrzygnięciu.

Postanowienie niniejsze jest ostateczne.

Na podstawie art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, z późn. zm.), zwanej dalej „*p.p.s.a.*”, na postanowienie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Ministra Rozwoju, w terminie 30 dni od dnia doręczenia postanowienia.

Jednocześnie informuję, że do skargi należy załączyć dowód uiszczenia wpisu od wniesienia skargi w kwocie 100 zł, płatnego w kasie sądu lub na rachunek bankowy sądu wskazany w publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej sądu (<http://bip.warszawa.wsa.gov.pl>). Strony mogą ubiegać się o przyznanie prawa pomocy, polegającego na zwolnieniu z kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata lub radcy prawnego. Szczegółowe zasady dotyczące przyznawania prawa pomocy uregulowane są w art. 243-262 *p.p.s.a.*

Załącznik: informacja o ochronie danych osobowych.

Otrzymują:

1. Wojewoda Śląski,
2. r.pr. Artur Wójcik
pełnomocnik PRESS GLASS S.A. z siedzibą w Nowej Wsi
(wraz z ww. załącznikiem),
3. A/a.

Do wiadomości:

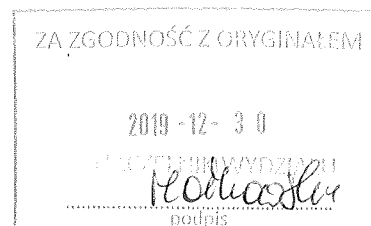
1. Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad
Oddział w Katowicach.

MINISTER ROZWOJU

z up.

Magdalena Słysz-Wasiura
Zastępca Dyrektora

Ministerstwo Rozwoju
ul. Chałubińskiego 4/6
00-928 Warszawa

Wojciech Maikowski